

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



# داستان‌های گلستان



نویسنده: بهروز حمیدی

تعداد صفحات: ۱۰۰

شابک: ۹۶۴-۶۹۶۱-۹۶۴

www.ketab.ir



### بخش بین المللی کتاب راونیز

کد پستی- ایران- تهران ۱۴۱۷۳-۱۱۶۶۶

۶۶۴۰۱۵۴۶-۶۶۹۶۱۴۹۸

telegram: @ravniz

- نام کتاب: داستان‌های گلستان
- ناشر: داریوش
- نویسنده: بهروز حمیدی
- چاپ، ویراسته: فرشیوه
- تصویرگری: مینیا تور
- نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۶
- تیراژ: ۵۰۰ نسخه
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۰-۷۴-۷

سرشناسه	: حمیدی / بهروز
عنوان و نام پدیدآور	: داستان‌های گلستان
مشخصات نشر	: داریوش، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری	: ۱۱۲ص
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۰-۷۴-۷
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
رده بندی کنگره	: ۵۱۳ / ۵۲۴
رده بندی دیویی	: ۸۵۶ / ۴۲۵۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۵۸۱۲۷

\* راونیز یکی از شهرهای دوره هخامنشی در استان خراسان شمالی است

کلیه حقوق این اثر متعلق به ناشر می باشد.

### مقدمه :

مشرف (شرف) الدین مصلح شیرازی معروف به سعدی شیرازی شاعر و نویسنده توانمند ایرانی قرن هفتم هجری قمری بوده است. در برخی مراجع تاریخ تولد سعدی ۵۸۵ هجری قمری آورده شده و در برخی دیگر ۶۰۶ (وی احتمالاً بین سالهای ۶۰۰ تا ۶۱۵ هجری قمری زاده شده است). او وفات سعدی در بیشتر مراجع ۶۹۱ هجری قمری اشاره شده است.

شعر و نوشته های سعدی آهنکین بوده است. وی در خانواده ای که همگی از علمای دینی بوده اند به دنیا آمده است:

مرا معلم عشق تو شاعری آموخت      سمه تیبلیه من عالمان دین بودند

ظاهراً خانه پدری سعدی در محدوده حرم احمد بن موسی (شاه چراغ) قرار داشته است. دایی سعدی قطب الدین شیرازی است.

دکتر ذبیح ال... صفا در وجه تسمیه نام سعدی می گوید: (شرف الدین مشرف الدین از القاب و اسامی رایج قرن هفتم و هشتم بوده است، چنان که گروهی از بزرگان آن دوره را نیز با این القاب می شناسیم). در ضمن مصلح یا مصلح الدین هم از اسامی بوده که در آن روزگار هم استفاده می شده. جد پدری و دایی سعدی (قطب الدین محمود شیرازی) نیز به این نام می شناسیم.

قدیمی‌ترین مأخذی که نام و کنیه سعدی در آن بیان شده کتاب تلخیص مجمع الآداب فی معجم الالقاب است از ابن الفوطی که با سعدی معاصر بوده و ارتباط و مکاتبه داشته است. وی از سعدی چنین نام برده (مصلح الدین ابو محمد عبدالله بن مشرف) معروف به سعدی شیرازی. معاصر دیگر سعدی، علی بن احمد بن ابی بکر معروف به (بیستون) که اولین دیوان سعدی را ۳۵ سال بعد از مرگ آن استاد جمع آوری و تنظیم نموده لقب بیستون و تخلص او را به این صورت آورده (مولانا و شیخ الشیوخ فی عهده و قدوه المحققین اوضح المتکلمین مفعز السالکین مشرف الملّه و الحق و الدین مصلح الاسلام و المسلمین شیخ سعدی شیرازی قدس سره) که به طور خلاصه از بین تعریف‌ها و تمجیدها می‌شود (افصح اللمح من مشرف (شرف) الدین مصلح سعدی شیرازی). بنابراین نام او مصلح است که در نسخه‌های کتب طیبات شیخ آمده که نام مصلح را از نام جد مادریش گرفته است.

با همه بزرگی نام از احوال سعدی اطلاع چندانی در دست نیست و این بر می‌گردد به این خصلت ایرانیان که در ثبت وقایع و احوال افراد سهل‌انگارانند و اگر به تاریخ مراجعه کنیم کمتر کسی از بزرگان ما جزئیات زندگیش معلوم است و شاید پس از درگذشت افراد عده‌ای به فکر تحقیق در باره شخص او می‌افتند که آن هم بر می‌خورد به اطلاعات ناقص و گاه تحریف شده و به مرحله‌ای می‌رسیم که همه موارد را باید با شک و شبهه در نظر گرفت.

## داستان‌های گلستان

البته اینکه از احوال سعدی اطلاع چندانی در دست نیست نه از این بابت است که درباره او سخن گفته نشده و حکایاتی نقل نکرده باشند بلکه نوشته بسیار است ولی تحقیق کم بوده و هست. البته خود شیخ نیز در این گمراه کردن بی تأثیر نبوده است چه که در آوردن نکات اخلاقی و بیان حکمت‌ها، وقایعی ساخته و حکایاتی نقل کرده و گاه خود را در آن وقایع دخیل نموده و با آنکه نظرش آوردن مثال بوده است لیکن بعدها مردم این نکته‌ها را واقعی پنداشته و بر این بابت گاه در احوال او به اشتباه افتاده اند و چنانکه می‌دانیم طبیعت مردم اینگونه است که درباره کسانی که دارای شهرت و عظمت هستند گاه به اغراق روی می‌آورند و در بسیاری از موارد افسانه‌سازی می‌کنند و دیگران آن را حقیقت می‌پندارند و از این بابت اهل تحقیق از حسرت و مجاهدت بسیاری کشیده‌اند تا از بین اینها حقیقت را بیابند. بنابراین در تحقیق احوال سعدی نه به گفته‌های خود او باید اعتماد کرد و نه به قول دیگرانی که از او سخن گفته‌اند.

در تذکره الشعراء دولت‌شاه سمرقندی آمده که پدر سعدی ملازم اتابک سعد بن زنگی بوده است و مشاورت سلطان را برعهده داشت ولی امرار معاش او از عواید دیار نبود و خود به تجارت و حجره‌داری اشتغال داشت و گاه گاهی سلطان را از امور ناصواب به دور می‌داشت و شیخ از همان ابتدا باروش پدر آشنا شد و در کتب و نوشته‌های خود این راه را دنبال کرد و با آوردن حکایات خوب و بد دیگران را سرمشق می‌دهد.